Dhruvastuti from Vishnupurana

Document Information

Text title : Dhruvastuti from Vishnu Purana 112

File name : dhruvastutiH.itx

Category: vishhnu

Location : doc_vishhnu

Transliterated by : Vishwas Bhide

Proofread by : Vishwas Bhide

Description/comments : Vishnu Purana Khanda 1 Adhyaya 12 Shlokas 51-74. There is another

dhruvastuti from Shrimad Bhagavatam as Garudadhvajastotram

Latest update: January 23, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 24, 2021

sanskritdocuments.org

Dhruvastuti from Vishnupurana

ધ્રુવસ્તુતિઃ વિષ્ણુપુરાણાન્તર્ગતા

પરાશર ઉવાચ -ભગવાનપિ સર્વાત્મા તન્મયત્વેન તોષિતઃ I ગત્વા ધ્રુવમુવાચેદં ચતુર્ભુજવપુર્હરિઃ ॥ ૪૧॥ શ્રીભગવાન્ ઉવાચ ઔત્તાનપાદે ભદ્રં તે તપસા પરિતોષિતઃ 1 વરદોડહમનુપ્રાપ્તો વરં વરય સુવ્રત ॥ ૪૨॥ બાહ્યાર્થનિરપેક્ષં તે મયિ ચિત્તં યદાહિતમ્ I તુષ્ટોડહં ભવતસ્તેન તદ્ગ્વણીષ્વ વરં પરમ્ ॥ ૪૩॥ પરાશર ઉવાચ -શ્રુત્વેત્થં ગદિતં તસ્ય દેવદેવસ્ય બાલકઃ 1 ઉન્મીલિતાક્ષો દદ્દશે ધ્યાનદૃષ્ટં હરિં પુરઃ ॥ ૪૪ ॥ શડ્ગ્ખચક્રગદાશાર્ડ્ગવરાસિધરમચ્યુતમ્ I કિરીટિનં સમાલોક્ય જગામ શિરસા મહીમ્ II ૪૫ II રોમાગ્ચિતાડુંગ્ગઃ સહસા સાધ્વસં પરમં ગતઃ 1 સ્તવાય દેવદેવસ્ય સ ચક્રે માનસં ધ્રુવઃ ॥ ૪૬॥ િક વદામિ સ્તુતાવસ્ય કેનોક્તેનાસ્ય સંસ્તુતિઃ I ઇત્યાકુલમતિર્દેવં તમેવ શરણં યયૌ ॥ ૪૭॥ ધ્રુવ ઉવાચ -ભગવન્યદિ મે તોષં તપસા પરમં ગતઃ 1 સ્તોતું તદહમિચ્છામિ વરમેનં પ્રયચ્છ મે ॥ ૪૮॥ (બ્રહ્માદ્યૈર્વેદવેદજ્ઞૈર્જ્ઞાયતે યસ્ય નો ગતિઃ I તં ત્વાં કથમહં દેવ સ્તોતું શક્નોમિ બાલકઃ ॥

ત્વદ્ભક્તિપ્રવણં હ્યેતત્પરમેશ્વર મે મનઃ l સ્તોતું પ્રવૃત્તં ત્વત્પાદૌ તત્ર પ્રજ્ઞાં પ્રયચ્છ મે ॥)

પરાશર ઉવાચ -

શડ્ખપ્રાન્તેન ગોવિન્દસ્તં પસ્પર્શ કૃતાગ્જલિમ્ **I**

ઉત્તાનપાદતનયં દ્વિજવર્ય જગત્પતિ: ॥ ૪૯॥

અથ પ્રસન્નવદનઃ તત્ક્ષણાત્રૃપનન્દનઃ l તુષ્ટાવ પ્રણતો ભૂત્વા ભૂતધાતારમચ્યુતમ્ ॥ ૫૦॥

The main dhruvastuti starts here ધ્રુવ ઉવાચ -

ભૂમિરાપોડનલો વાયુઃ ખં મનો બુદ્ધિરેવ ચ **!** ભૂતાદિરાદિપ્રકૃતિર્યસ્ય રૂપં નતોડસ્મિ તમ્ **!!** પ૧**!!**

શુદ્ધઃ સૂક્ષ્મોડખિલવ્યાપી પ્રધાનાત્પરતઃ પુમાન્ l યસ્ય રૂપં નમસ્તસ્મૈ પુરુષાય ગુણાશિને ॥ પર ॥

ભૂરાદીનાં સમસ્તાનાં ગન્ધાદીનાં ચ શાશ્વતઃ l બુદ્ધ્યાદીનાં પ્રધાનસ્ય પુરુષસ્ય ચ યઃ પરઃ ll પ૩ ll

તં બ્રહ્મભૂતમાત્માનમશેષજગતઃ પતિમ્ I પ્રપદ્યે શરણં શુદ્ધં ત્વદ્રુપં પરમેશ્વર II પજ II

બૃહત્ત્વાઢુંહણત્વાચ્ચ યદ્ભૂપં બ્રહ્મસંજ્ઞિતમ્ । તસ્મૈ નમસ્તે સર્વાત્મન્યોગિચિન્ત્યાવિકારિણે ॥ ૫૫॥

સહસ્રશીર્ષા પુરુષઃ સહસ્રાક્ષઃ સહસ્રપાત્ **।** સર્વવ્યાપી ભુવઃ સ્પર્શાદત્યતિષ્ઠદ્દશાડ્ગુલમ્ ॥ ૫૬॥

યદ્ભૂતં યચ્ચ વૈ ભવ્યં પુરુષોત્તમ તદ્ભવાન્ । ત્વત્તો વિરાટ્ સ્વરાટ્ સમ્રાટ્ ત્વત્તશ્ચાપ્યધિપૂરુષः ॥ ૫૭॥

અત્યરિચ્યત સોડધશ્ચ તિર્યગૂર્ધ્વ ચ વૈ ભુવः । ત્વત્તો વિશ્વમિદં જાતં ત્વત્તો ભૂતભવિષ્યતી ॥ ૫८॥

ત્વદ્રૂપધારિણશ્ચાન્તः સર્વભૂતમિદં જગત् । ત્વત્તો યજ્ઞઃ સર્વહુતઃ પૃષદાજ્યં પશુર્દ્ધિધા ॥ ૫૯॥

ત્વત્ત ઋચોડથ સામાનિ ત્વત્તશ્છન્દાંસિ જિણરે ।

ત્વત્તો યજુંષ્યજાયન્ત ત્વત્તોડશાશ્રીકતો દતઃ ॥ ૬०॥

ગાવસ્ત્વત્તઃ સમુદ્ભૂતાસ્ત્વત્તોડજા અવયો મૃગાઃ !

ત્વન્મુખાદ્બ્રાહમણાસ્ત્વત્તો બાહોઃ ક્ષત્રમજાયત ॥ ૬૧॥

વૈશ્યાસ્તવોરુજાઃ શૂદ્રાસ્તવ પદ્ભ્યાં સમુદ્રતાઃ !

અક્ષ્ણોઃ સૂર્યોડનિલઃ પ્રાણાચ્ચન્દ્રમા મનસસ્તવ ॥ ૬૨॥

પ્રાણોડન્તઃસુષિરાજ્જાતો મુખાદગ્નિરજાયત !

નાભિતો ગગનં દ્યૌશ્ચ શિરસઃ સમવર્તત ॥ ૬૩॥

દિશઃ શ્રોત્રાત્ક્ષિતિઃ પદ્ભ્યાં ત્વત્તઃ સર્વમભૂદિદમ્ ॥ ૬૪॥

ન્યગ્રોધઃ સુમહાનલ્પે યથા બીજે વ્યવસ્થિતઃ I

સંયમે વિશ્વમખિલં બીજભૂતે તથા ત્વયિ ॥ ૬૫॥

બીજાદકુરસમ્ભૂતો ન્યગ્રોધઃ સ સમુચ્છ્રિતઃ I

વિસ્તારં ચ યથા યાતિ ત્વત્તઃ સૃષ્ટૌ તથા જગત્ ॥ ૬૬॥

યથા હિ કદલી નાન્યા ત્વકપત્રાદપિ દૃશ્યતે I

એવં વિશ્વસ્ય નાન્યસ્ત્વં ત્વત્સ્થાયીશ્વર દ્રશ્યતે ॥ ૬૭॥

હ્નાદિની સન્ધિની સંવિત્ત્વય્યેકા સર્વસંસ્થિતૌ **I**

હ્નાદતાપકરી મિશ્રા ત્વિય નો ગુણવર્જિતે II ૬૮II

પૃથગ્ભૂતૈકભૂતાય ભૂતભૂતાય તે નમઃ 1

પ્રભૂતભૂતભૂતાય તુભ્યં ભૂતાત્મને નમઃ ॥ ૬૯॥

વ્યક્તં પ્રધાનપુરુષૌ વિરાટ્ સમ્રાટ્ સ્વરાટ્ તથા 1

વિભાવ્યતેડન્તઃકરણે પુરુષેષ્વક્ષયો ભવાન્ ॥ ૭૦॥

સર્વસ્મિન્ સર્વભૂતસ્ત્વં સર્વઃ સર્વસ્વરૂપધૃક્ ।

સર્વં ત્વત્તસ્તતશ્ચ ત્વં નમઃ સર્વાત્મનેડસ્તુ તે ॥ ૭૧॥

સર્વાત્મકોડસિ સર્વેશ સર્વભૃતસ્થિતો યતઃ I

કથયામિ તતઃ કિં તે સર્વં વેત્સિ હૃદિ સ્થિતમ્ ॥ ૭૨॥

સર્વાત્મન્સર્વભૂતેશ સર્વસત્ત્વસમુદ્ભવ !

સર્વભૃતો ભવાન્વેત્તિ સર્વસત્ત્વમનોરથમ્ ॥ ૭૩॥

યો મે મનોરથો નાથ સફલઃ સ ત્વયા કૃતઃ I

તપશ્ચ તમં સફલં યદ્દષ્ટોડસિ જગત્પતે ॥ ૭૪॥

શ્રીભગવાન્ ઉવાચ -

તપસસ્તત્ફલં પ્રાપ્તં યદૃષ્ટોડહં ત્વયા ધ્રુવ 🛭

મદ્દર્શનં હિ વિફલં રાજપુત્ર ન જાયતે ॥ ૭૫॥

વરં વરય તસ્માત્ત્વં યથાભિમતમાત્મનઃ 1

સર્વ સમ્પદ્યતે પુંસાં મયિ દૃષ્ટિપથં ગતે ॥ ૭૬॥

ધ્રુવ ઉવાચ -

ભગવન્સર્વભૂતેશ સર્વસ્થાસ્તે ભવાન્ હૃદિ !

કિમજ્ઞાતં તવ સ્વામિન્મનસા યન્મયેપ્સિતમ્ II ૭૭ II

તથાપિ તુભ્યં દેવેશ કથયિષ્યામિ યન્મયા I

પ્રાર્થ્યતે દુર્વિનીતેન હૃદયેનાતિદુર્લભમ્ ॥ ૭૮॥

કિં વા સર્વજગત્સ્રષ્ટઃ પ્રસન્ને ત્વયિ દુર્લભમ્ ।

ત્વત્પ્રસાદફલં ભુડ્કતે ત્રૈલોક્યં મઘવાનિ ॥ ૭૯॥

નૈતદ્રાજાસનં યોગ્યમજાતસ્ય મમોદરાતુ 🛭

ઇતિ ગર્વાદવોચન્માં સપત્ની માતુરુચ્ચકૈઃ II ૮૦ II

આધારભૂતં જગતઃ સર્વેષામુત્તમોત્તમમ્ ।

પ્રાર્થયામિ પ્રભો સ્થાનં ત્વત્પ્રસાદાદતોડવ્યયમ્ **॥** ૮૧ **॥**

શ્રીભગવાન્ ઉવાચ -

યત્ત્વયા પ્રાર્થિતં સ્થાનમેતત્પ્રાપ્સ્યતિ વૈ ભવાન્ I

ત્વયાહં તોષિતઃ પૂર્વમન્યજન્મનિ બાલક ॥ ૮૨॥

ત્વમાસીર્બ્રાહ્મણઃ પૂર્વં મય્યેકાગ્રમતિઃ સદા 1

માતાપિત્રોશ્ચ શુશ્રૂષુર્નિજધર્માનુપાલકઃ ॥ ८३॥

કાલેન ગચ્છતા મિત્રં રાજપુત્રસ્તવાભવત્ I

યૌવનેડખિલભોગાઢ્યો દર્શનીયોજ્જ્વલાકૃતિઃ ॥ ૮૪॥

તત્સઙ્ગાત્તસ્ય તામૃદ્ધિમવલોક્યાતિદુર્લભામ્ 1

ભવેયં રાજપુત્રોડહમિતિ વાગ્છા ત્વયા કૃતા 🛭 ૮૫ 🛭

તતો યથાભિલષિતા પ્રાપ્તા તે રાજપુત્રતા 1

ઉત્તાનપાદસ્ય ગૃહે જાતોડસિ ધ્રુવ દુર્લભે ॥ ૮૬॥

અન્યેષાં તદ્ધરં સ્થાનં કુલે સ્વાયમ્ભુવસ્ય યત્ ॥ ८७॥

તસ્યૈતદપરં બાલ યેનાહં પરિતોષિતઃ I

મામારાધ્ય નરો મુક્તિમવાપ્રોત્યવિલમ્બિતમ્ ॥ ८८॥

મય્યર્પિતમના બાલ કિમુ સ્વર્ગાદિક પદમ્ ॥ ૮૯॥

ત્રૈલોક્યાદધિકે સ્થાને સર્વતારાગ્રહાશ્રયઃ **I**

ભવિષ્યતિ ન સન્દેહો મત્પ્રસાદાદભવાન્ધ્રવ ॥ ૯૦॥

સૂર્યાત્સોમાત્તથા ભૌમાત્સોમપુત્રાદ્ભહસ્પતેઃ I

સિતાર્કતનયાદીનાં સર્વર્ક્ષાણાં તથા ધ્રુવ ॥ ૯૧॥

સપ્તર્ષીણામશેષાણાં યે ચ વૈમાનિકાઃ સુરાઃ 1

સર્વેષામુપરિ સ્થાનં તવ દત્તં મયા ધ્રુવ ॥ ૯૨॥

કેચિચ્ચતર્યગં યાવત્કેચિન્મન્વન્તરં સરાઃ I

તિષ્ઠન્તિ ભવતો દત્તા મયા વૈ કલ્પસંસ્થિતિઃ ॥ ૯૩॥

સુનીતિરપિ તે માતા ત્વદાસન્નાતિનિર્મલા !

વિમાને તારકા ભૂત્વા તાવત્કાલં નિવત્સ્થતિ ॥ ૯૪॥

યે ચ ત્વાં માનવાઃ પ્રાતઃ સાયં ચ સુસમાહિતાઃ I

કીર્તયિષ્યન્તિ તેષાં ચ મહત્ પુણ્યં ભવિષ્યતિ ॥ ૯૫॥

પરાશર ઉવાચ -

એવં પૂર્વ જગન્નાથાદ્દેવદેવાજ્જનાર્દનાત્ I

વરં પ્રાપ્ય ધ્રુવં સ્થાનમધ્યાસ્તે સ મહામતે ॥ ૯૬॥

સ્વયં શુશ્રુષણાર્ધમ્યાંન્માતાપિત્રોશ્ચ વૈ તથા 1

દ્વાદશાક્ષરમાહાત્મ્યાત્તપસશ્ચ પ્રભાવતઃ II ૯૭ II

તસ્યાભિમાનમૃદ્ધિં ચ મહિમાનં નિરીક્ષ્ય ચ l

દેવાસુરાણામાચાર્યઃ શ્લોકમત્રોશના જગૌ ॥ ૯૮॥

અહોડસ્ય તપસો વીર્યમહોડસ્ય તપસઃ ફલમ્ !

યદેનં પુરતઃ કૃત્વા ધ્રુવં સપ્તર્ષયઃ સ્થિતાઃ ॥ ૯૯॥

ધ્રુવસ્ય જનની ચેયં સુનીતિર્નામ સૂનૃતા **I**

અસ્યાશ્ચ મહિમાનં કઃ શક્તો વર્ણયિતું ભુવિ ॥ ૧૦૦॥

ત્રૈલોક્યાશ્રયતાં પ્રાપ્ત પરં સ્થાનં સ્થિરાયતિ । સ્થાનં પ્રાપ્તા પરં કૃત્વા યા કુક્ષિવિવરે ધ્રુવમ્ ॥ ૧૦૧ ॥ યશ્ચૈતત્કીર્તયેન્નિત્યં ધ્રુવસ્યારોહણં દિવિ । સર્વપાપવિનિર્મુક્તઃ સ્વર્ગલોકે મહીયતે ॥ ૧૦૨ ॥ સ્થાનભ્રંશં ન ચાપ્નોતિ દિવિ વા યદિ વા ભુવિ । સર્વકલ્યાણસંયુક્તો દીર્ઘકાલં ચ જીવતિ ॥ ૧૦૩ ॥ ઇતિ શ્રીવિષ્ણુપુરાણે પ્રથમેંડશે દ્વાદશોડધ્યાયાન્તર્ગતા ધ્રુવસ્તુતિઃ સમાપ્તા ।

Dhruvastuti from verses 51-74. The rest gives background and subsequent story.

From Vishnupuranam by Manmatha Nath Dutt (Ed.) 1896.

Parasara said: -

Great God, who is all things, being pleased with Dhruva's whole-minded devotedness to him, assuming his shape with four arms, approached him and said, - "May good betide thee, O son of Uttanapada! I am pleased with thy devout exercises. I have come here to confer boons on thee - do thou beg one, O thou of firm vows. Withdrawing thy mind from external objects while thou hast dedicated it to me alone - I am greatly pleased with thee; do thou therefore beg of me an excellent boon.' Parasara said -"Hearing the words of that great God, the boy opened his eyes and beheld before him that Hari whom he had seen in his meditation. And beholding him with the conch, the discus, the mace, the bow and the scimitar in hand and crowned with a diadem. he bowed his head down to the earth. With his hair standing erect and being greatly stricken with fear, Dhruva addressed himself for worshipping that great God. Reflecting how he could offer thanks unto him, and what he could say in his praise, he was greatly perplexed with anxiety and

then at last had recourse to that deity. Dhruva said, - "O great God if thou art greatly pleased with my devout exercise, do thou confer upon me this boon, that I may praise thee whenever I wish. O god, I am a boy, how shall I be able to sing thy glory, whom even the great sages like Brahma, conversant with Vedas, have not been able to know sufficiently. My heart is filled with devotion to thee, O lord, do thou grant me the understanding of placing my praises at thy feet." Parasara said, - "O foremost of twicd-born ones, the lord of the earth Govinda touched with the tip of his conch, the son of Uttanapada standing with jollied palms. And greatly pleased, that prince, bending low his head, praised that undecaying protector of living beings."

(The main hymn)

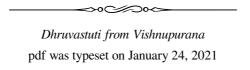
Dhruva said, -"I bow unto Him whose forms are earth, water, fire, air, ether, mind, intellect, the first element, primaeval nature, and the pure, subtle-all, pervading soul that excels nature. Salutation unto that Purusha who is devoid of qualities, pure, subtle, extending all over the earth, and who is separate from Prakriti; who is supreme over all elements, all objects of sense, intellect and who is separate even from Purusha. I seek refuge unto him, who is one with Brahma, who is the soul of the whole universe, pure, and who is the foremost of all gods. Salutation unto that form of thine, O thou the soul of all things, which is designated as Brahma by virtue of his pervading and maintaining the whole Universe, which is unchangeable and meditated upon by the sages. Thou art the great god pervading the whole universe with a thousand heads, a thousand eyes, a thousand feet and who passes ten inches beyond its contact (with the universe -

meaning who is not restricted by its boundaries). Thou art that excellent Purusha- whatever has been and whatever is to be. Thou art the progenitor of Virat, Swarat, Samrat, and Adipurusha. The lower and upper and middle parts of the earth are not without thee - the whole universe is from thee- whatever has been and whatever shall be. The whole universe is thy form and exists in thee. From thee is sacrifice derived, and all oblations and curds and ghee and animals of either class (domestic or wild). From thee the Rig Veda, the Sama Veda, the metres of the Vedas and the Yajur Veda have sprung. Horses and cows having teeth in one jaw only have been created by thee and as well as goats, sheep and deer. Brahmanas originated from thy mouth; warriors from thy arms; Vaisyas from thy thighs and Sudras from thy feet. From thine eyes came the Sun, from thy mind the moon, from thy central veins the Vital breath, from thy mouth the lire, from thy navel the sky, from thy head the heavens, from thy ears the regions and from thy feet the earth. And from thee the whole world was derived. As the wide-spreading Nyagrodha (Indian fig-tree) exists (before it grows up into a tree) in a small seed, so at the time of dissolution, the whole world exists in thee as its germ. As the Nyagrodha, originating from its seed, spread gradually into a huge tree, so the creation originating from thee expands itself into the universe. O lord, as nothing is visible of a plantain tree, except its bark and leaves, so nothing is seen in thee except the whole universe. The faculties of intellect that are the source of pleasure and pain exist in thee as one with all existence. But the sources of pleasure and pain, singly or blended, do not exist in thee freed as thou art from all qualities. Saluation to thee, who art the subtile rudiment, who art single when a cause, but

manifold in actions. Salutation to thee, who art the proximate cause of life and action and identical with the great elements. Thou art manifest in spiritual knowledge, thou art the great Purusha, Brahmana, BrahmA and Manu. Thou art beheld by mental contemplation and imperishable. Thou abidest in all, art element of all; thou assumest all forms; all elements are from thee and thou art the soul of all-glory unto thee as thou art the soul of all, lord of all thing - the origin of all things. What shall I speak unto thee, as thou knowest every thing, being seated in all hearts? O thou the soul of all thing, the sovereign lord of all creations-the source of all elements, thou knowest all creatures and their desires. O lord, do thou satisfy my desire. O lord of earth, my devout exercises have been crowned with success to-day since I have beheld thee. The Lord said "Thy devotion hath been crowned with success since thou hast beheld me, O Dhruva. The sight of me, never goes without any result, O prince. Do thou ask of me a boon, whatever thou wishest for; whenever I appear before men all their desires are satisfied." Dhruva said - "O lord! O sovereign of all creatures, thou dost exist in the hearts of all. How can that be unknown to thee, O lord what I am cherishing in my mind? Yet O lord of celestials, I shall mention unto thee, the object hard to attain, which my presumptuous mind panteth after. But what can there be which cannot be got at, if thou art pleased, O creator of the universe; for it is by thy favour, that Indra enjoyed the sovereignty of three worlds. "This regal throne is not for thee, since thou art not born of me.' These haughty words my step-mother addressed loudly untome. By thy favour I beg of thee, O lord, an exalted station, which surpasses all others, which is the support of the universe and

shall last for ever." The Lord said - "Forsooth shalt thou attain to the station thou art soliciting for; for, O boy even in thy former birth, thou didst satisfy me (with thy austere devotion). Thou wast, in thy previous existence, a Brahmin, devoted with all thy heart unto me, ever dutiful to thy parents and always satisfying thy duties. In course of time, a prince became thy friend, who in his youth indulged in all sensual pleasures, who was of a beautiful appearance and bright form. While in his company and beholding his riches, hard to acquire, thou didst desire that you might be born as the son of a king. It is by virtue of that desire, thou art born as a prince in the mansion of Uttanpada, O Dhruva, which cannot be easily obtained. The birth, in the race of Swambhuva, is considered by others, as a great boon, and for this I was propitiated by thee, O boy; but now thou art not valuing it so much. The man, who worships me, obtains in no time, liberation from life: what is the abode of celestials to one, whose mind is centered in me, O boy! Thou shalt, by my favour, O Dhruva, attain to a station which is above the three worlds and become the stay of stars and planets: there is not the least doubt about it. I do confer upon thee, O Dhruva, a station, which is above those of the Sun, the Moon, stars, Mercury, Venus, Saturn and all other constellations; above the regions of the seven Rishis and the divinities who traverse the atmosphere. Some of the celestials live for four ages; some for the reign of a Manu; but thou shalt live the duration of a Kalpa. Thy mother, Suniti too, metamorphosed into a clear star, shall exist by thee in the welkin for the same period. People singing thy glory, with concentrated minds, morning and evening, shall attain to an accession of piety." Parasara said - "O thou of a great mind, obtaining this boon, from

Janardana, the sovereign of the celestials and the lord of earth, Dhurva attained to this excellent station. Beholding the increase of his honor and glory, the preceptor of the celestials and Asuras, Usanas, repeated these verses. "Oh how great is the strength ot his austere devotion, and how mightly is the success thereof, since the seven Rishis, are preceded by him. This too is Dhruva's mother Suniti, who is otherwise named SunritA. Who on this earth, can recount her glory? Giving birth to Dhruva, she hath got at a station which is the refuge of the three worlds, and which is a station eminent above all. He, who shall celebrate the translation of Dhruva into the abode of the celestials, shall be released from his sins, and be adored in heaven. He shall not lose his station, either in this world, or in heaven (after death) and shall live long, possessed of every blessing."

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com